

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 3C/409/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8613206921
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Bejdová
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2014:8613206921.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník, samosudkyňa JUDr. Anna Bejdová, v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, p r o t i žalovanému H. C., nar. X.X.XXXX, R. XX, XXX XX J., štátny občan SR, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Važecká 16, 080 05 Prešov, IČO: 42 176 778, zastúpený JUDr. Igor Šafranko, advokát, Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, v konaní o zaplatenie sumy 674,70 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalobu z a m i e t a .

Trovy konania žalovanému zo strany žalobcu n e p r i z n á v a .

Žalobca je p o v i n n ý nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného trovy konania vo výške 213,89 eura, na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane žalovaného JUDr. Igora Šafranka, advokáta, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca žalobou podanou na súde dňa 31.10.2013, uplatnil proti žalovanému nárok na zaplatenie sumy 674,70 eura s príslušenstvom.

Svoj nárok odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 15.12.2008 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Tomašíkova n48, Bratislava, IČO: 00 151 653, a žalobcom postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Dňa 19.2.2007, uzatvoril postupca so žalovaným Zmluvu č. 621073026, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov. Na základe uvedenej zmluvy poskytol postupca žalovanému peňažné prostriedky. Pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky predstavovala sumu 3 238,76 eura, ktorá pozostávala z istiny 2 885,45 eura, riadneho úroku 97,34 eura, úroku z omeškania 247 eura a ostatného príslušenstva 8,97 eura v súlade s prílohou k zmluve o postúpení, kde postupca Slovenská sporiteľňa, a.s., deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Sumu 8,97 eura predstavujúcu ostatné príslušenstvo a poplatky a sumu 247 eura

- 2 -

prestávajúcu úrok z omeškania si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Uviedol, že podľa Zmluvy postupca poskytol žalovanému úver vo výške 1 659,70 eura, ktorý mal byť splácaný v mesačných

splátkach vo výške 44,98 eura vždy k 20. dňu v mesiaci. Žalobca si v konaní uplatňuje splátky úveru splatné od 20.11.2010 do 20.1.2012 v počte 15 a celkovej výške 674,70 eura. Zároveň si žalobca vyčíslil aj úrok z omeškania z dlžných splátok vo výške 9 % ročne za obdobie od 21.11.2010 do 20.1.2012 vo výške 35,52 eura a uplatnil si úrok z omeškania zo sumy 674,70 eura vo výške 9 % ročne od 21.1.2012 do zaplatenia. Žalovaný odo dňa postúpenia pohľadávky doposiaľ neuhradil žiadnu splátku, preto podal žalobu na súd.

Dňa 2.12.2013 vstúpil do konania na stranu žalovaných vedľajší účastník Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Važecká 16, 080 05 Prešov, IČO: 42 176 778, zastúpený JUDr. Igor Šafranko, advokát, Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník,.

Podľa § 93 ods. 2, ods. 3, ods. 4 O.s.p., ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh. V konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Vedľajší účastník vo svojom vyjadrení zo dňa 27.4.2014 uviedol, že v hore označenej právnej veci ide nepochybne o spotrebiteľskú vec, na ktorú je potrebné aplikovať ustanovenia § 52 a násl. OZ. Podľa § 52 ods. 2 OZ „Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné“. Podľa § 53 ods. 2 OZ „Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah“. Podľa § 53 ods. 3 OZ „Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané“. Podľa § 53 ods. 5 OZ „Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.“ Podľa § 54 ods. 1 OZ „Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie“. K argumentácii žalobcu, že v tomto prípade sa jedná o absolútny obchod a preto sa má aplikovať OBZ a nie OZ uviedol, že netvrdí, že ide o spotrebiteľskú zmluvu podľa Občianskeho zákonníka účinného od 1.1.2008. Vec je potrebné posudzovať podľa zák. č. 258/2001 Z. z., podľa zák. č. 634/1992 Zb. a podľa Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o splátkovom úvere. Predmetná zmluva bola uzatvorená 19.2.2007 a definíciu spotrebiteľskej zmluvy a spotrebiteľa vtom čase upravoval zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, ktorý uvádza podľa § 2 ods. 1 písm. a): Na účely tohto zákona sa rozumie: a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre 3C/409/2013

- 3 -

priamu osobnú spotrebu fyzických osôb, najmä pre seba a pre príslušníkov svojej domácnosti, a podľa § 23a ods. 1: Spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Žalobca v žalobe tvrdí, že právny vzťah založený Zmluvou o úvere je absolútnym obchodným záväzkovým vzťahom, vec sa má posudzovať podľa Obchodného zákonníka. Názor žalobcu je však v tejto otázke mylný a aktuálna judikatúra už bez výnimky posudzuje zmluvu, akou je zmluva v súdnej veci za zmluvu spotrebiteľskú, na ktorú je potrebné aplikovať premlčaciu dobu podľa Občianskeho zákonníka. Poukázal z množstva judikatúry týkajúcej sa spotrebiteľských zmlúv, uzatvorených pred 1.1.2008 na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 402/2013 zo dňa 19.6.2013, uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 M Cdo 20/2009 zo dňa 25.1.2011, rozsudok Krajského súdu Trenčín sp. zn. 17C/167/2011 zo dňa 23.11.2011, rozsudok Krajského súdu Trnava sp. zn. 31Cb/29/2009 zo dňa 5.4.2013, rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 6Co/11/2010 zo dňa 11.11.2010, rozsudok Krajského súdu Trnava sp. zn. 24Co/130/2011 zo dňa 6.3.2012, rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 6Co/27/2012 zo dňa 30.10.2012, rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 9Co/38/2012 zo dňa 26.2.2013, rozsudok

Krajského súdu Prešov sp. zn. 7Co/84/2011 zo dňa 12.12.2011, rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 12Co/31/2011 zo dňa 10.5.2011, rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 1Co/23/2013 zo dňa 17.4.2013, rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 3Co/89/2011 zo dňa 8.2.2012, rozsudok Krajského súdu Žilina sp. zn. 7co/284/2010 zo dňa 13.10.2010. Poukázal na § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách podľa ktorého: „Ak je napriek písomnej vyzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou, aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.“ Uviedol, že z jednoduchého jazykového a logického výkladu tohto ustanovenia jasne vyplýva, že banka je oprávnená písomnou zmluvou postúpiť zodpovedajúcu časť pohľadávky jej klienta, ktorý je s platením v omeškaní nepretržite viac ako 90 kalendárnych dní alebo ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke presiahol dobu jeden rok. Veľmi dôležité je v tomto prípade slovné spojenie „zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku“, lebo banka nemôže postúpiť tú časť pohľadávky, ktorá nespĺňa predpoklad či už 90 dňového alebo súhrnného ročného omeškania. Zámer zákonodarcu umožniť postúpiť len pohľadávku po splatnosti je obsiahnutý v Dôvodovej správe k zákonu o bankách, kde sa v osobitnej časti 3C/409/2013

- 4 -

k § 92 uvádza „ V odseku 7 sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou.“ (pozn. Pôvodný odsek 7 sa stal odsekom 8 po novelizácii zákonom č. 552/2008 Z.z.). Zo žaloby a z vyššie uvedeného potom vyplýva, že ak si žalobca spoločnosť EOS KSI Slovensko uplatňuje pohľadávku zloženú zo splátok splatných po dátume 15.12.2011 (dátum postúpenia pohľadávky), tak mu právny predchodca Slovenská sporiteľňa musel postúpiť pohľadávku ako celok a nie len časť pohľadávky, ktorá zodpovedá peňažnému záväzku, s ktorým je klient v omeškaní. Toto je podľa jeho názoru jasný dôkaz o tom, že právny predchodca žalobcu musel zmluvný vzťah so žalovaným ukončiť ešte pred dátumom postúpenia pohľadávky. Inak povedané banka nemôže postúpiť nebanke „živý úver“, len pohľadávky z „ukončeného úveru“ a zo „živého úveru“ môže postúpiť len splatné splátky, ako uvádzali vyššie. Ustanovenie §-u 3 ods. 2 zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách jasne hovorí, že: „Bez bankového povolenia nemôže nikto poskytovať úvery a pôžičky v rámci predmetu svojho podnikania alebo predmetu inej svojej činnosti, z návratných peňažných prostriedkov získaných od iných osôb na základe verejnej výzvy, ak osobitný predpis neustanovuje inak.“ Je preto potrebné, aby sa žalobca vyjadril kedy a akým spôsobom došlo k ukončeniu zmluvy. Poukázal na to, že zmluva neobsahuje všetky povinné náležitosti. V zmluve chýba údaj podľa § 4 ods. 2 písm. a/ zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Vzhľadom na § 4 ods. 5 zák. č. 258/2001 Z.z. veriteľ nemôže od spotrebiteľa požadovať úroky alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Podľa § 4 ods. 2 písm. a/ zák. č. 258/2001 Z.z. : “Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí 6) obsahuje najmä sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť.“ Podľa § 4 ods. 5 zák. č. 258/2001 Z.z. : “Od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Rovnako poukázal aj na tú skutočnosť, že poplatky za správu úveru (rozhodnutie Bundesgarichtshof zo 7.6.2011 č. AZ XI ZR 388/10) a poplatky za upomienky (rozhodnutie Vrchného krajského súdu v Brandenburgu z 21.6.2006 č. k. 7 U 17/06) predstavujú neprijateľné zmluvné podmienky. Poplatok za vedenie účtu nemá povahu odplaty za konkrétnu zmluvnú službu poskytovanú bankou, a preto nepredstavuje dojednanie týkajúce sa ceny. Vedenie úverového účtu nepredstavuje samostatnú odplacnú službu banky klientovi, práve naopak slúži výhradne záujmom banky. Avšak vzhľadom na to, že už ku dňu 15.12.2011, ako to vyplýva z Prílohy č. 1 k Zmluve o postúpení

pohľadávok č. 1599/2011/CE zo dňa 15.12.2011, bol žalovaný 243 dní (cca 3 roky a 5 mesiacov) v omeškaní, je podľa ich názoru celý nárok žalobcu premlčaný. Vzniesol preto námietku premlčania, navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom zástupcu žalobcu, zástupcu vedľajšieho účastníka na strane žalovaného, listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav:

Podľa § 101 ods. 2 O.s.p., na pojednávaní konanom dňa 6.5.2014 súd pokračoval v konaní v neprítomnosti žalovaného, pričom doručenie bolo vykázané dňa 28.4.2014, tonto sa na pojednávanie nedostavil, svoju neúčast' neospravedlnil, ani z dôležitého dôvodu nepožiadaval o odročenie pojednávania. 3C/409/2013

- 5 -

Súd zistil, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 15.12.2011, uzavretej medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Tomašiková 48, Bratislava, IČO: 00 151 653, a žalobcom postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Dňa 19.2.2007, uzatvoril postupca so žalovaným Zmluvu o úvere č. 621073026, pričom obchodné podmienky zmluvy tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Na základe uvedenej zmluvy poskytol postupca žalovanému splátkový úver vo výške 1 659,70 eura (50 000 Sk), pričom účastníci sa v zmluve dohodli, že žalovaný bude poskytnutý úver spolu s dohodnutými úrokmi splácať formou pravidelných mesačných splátok vo výške 44,98 eura , splátky splatné vždy k 20. dňu v mesiaci, splatnosť prvej splátky bola určená dňa 20.3.2007 a konečná splatnosť úveru bola dňa 20.1.2012. Pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia teda ku dňu 15.12.2011 predstavovala sumu 3 238,76 eura, ktorá pozostáva z istiny 2 885,45 eura, riadneho úroku vo výške 97,34 eura, úroku z omeškania vo výške 247 eura a ostatné príslušenstva vo výške 8,97 eura. Pokusom o zmier zo dňa 4.10.2013 vyzýva žalobca žalovaného na zaplatenie sumy 4 754,01 eura z titulu predmetného úveru v lehote do 11.10.2013. Z prílohy č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok č. 1599/2011/C zo dňa 15.12.2011, vyplýva, že zostatok pohľadávky ku dňu postúpenia, t. j. k 15.12.2011 je suma 3 238,76 eura, pričom ku dňu 15.12.2011 bol žalovaný v omeškaní 1 243 dní.

Zástupca žalobcu uviedol, že trvá v celom rozsahu na uvedenej žalobe zo dňa 15.10.2013, mal za to , že nárok žalobcu voči žalovanému je v celom rozsahu opodstatnený. Zároveň pokiaľ sa týka vznesenej námietky premlčania zo strany vedľajšieho účastníka na strane žalovaného k tomu uviedol, že sa pridrižiava svojich vyjadrení a udáva, že nárok žalobcu v tejto veci nie je premlčaný vzhľadom na to že žaloba bola podaná na súd dňa 31.10.2013. Uviedol, že nárok vo veci sa premičuje v štvorročnej premlčacej dobe, nakoľko tieto vzťahy sa majú posudzovať podľa ustanovení Obchodného zákonníka. Nesúhlasil s tvrdeniami zástupcu vedľajšieho účastníka na strane žalovaného vo veci.

Zástupca vedľajšieho účastníka na strane žalovaného na pojednávaní uviedol, že navrhuje žalobu zamietnuť, nakoľko nárok žalobcu je premlčaný, tak ako to zdôvodnil vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 27.4.2014. V danej veci sa jedná o spotrebiteľský vzťah medzi účastníkmi a preto je potrebné na danú vec aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa § 2 ods. 1 písm. a/ zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa /zákona účinného v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy/, Na účely tohto zákona sa rozumie: a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre priamu osobnú spotrebu fyzických osôb, najmä pre seba a pre príslušníkov svojej domácnosti.

Podľa § 23a ods.1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa Spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Špeciálna úprava spotrebiteľského úveru je obsiahnutá v zákone č. 258/2001 Z.z. Tento právny predpis v § 2 písm. a) definuje spotrebiteľský úver, ako dočasné poskytnutie 3C/409/2013

- 6 -

peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme. Podľa § 2 písm. b/ tohto zákona zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1, ods.2 zákona č. 258/2001 Z. z. je veriteľom fyzická alebo právnická osoba poskytujúca spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania a spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 52 ods. 1, ods.2, ods.3, ods.4 Občianskeho zákonníka v platnom znení spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 54 ods. 1, ods.2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 100 ods.1, ods.2, ods.3 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka. Nepremlčujú sa takisto práva z vkladov na vkladných knižkách alebo na iných formách vkladov a bežných účtoch, pokiaľ vkladový vzťah trvá.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 153 ods.1 O.s.p. súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Úver poskytnutý žalobcom túto charakteristiku spĺňa. Súčasťou zmluvy o úvere boli bez
3C/409/2013

- 7 -

akýchkoľvek pochybností všeobecné podmienky poskytnutia úveru, ktoré žalovaný ovplyvniť nemohol, nakoľko boli pripravené už vopred pre veľký počet spotrebiteľov. Žalobca má v predmete svojej činnosti poskytovanie úverov a v konaní nebolo tvrdené a ani preukázané, aby bol žalovanej poskytnutý úver za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania. Námietky žalobcu, že je treba aplikovať Obchodný zákonník, neobstoja, pretože všetky režimy a opatrenia určené na ochranu spotrebiteľov platia bez ohľadu na typ štandardnej formulárovej zmluvy, a teda platia aj vo vzťahu k úverom ako tzv. absolútnym obchodno-právnym vzťahom. Spotrebiteľské vzťahy, teda zmluvy medzi podnikateľmi a spotrebiteľmi spadajú pod ochranu § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého je neprípustné dojsť so spotrebiteľom nevýhodnejšie ustanovenie zmluvy, ako upravuje Občiansky zákonník.

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa a. s., a žalovaný uzatvorili dňa 19.2.2007 Zmluvu o splátkovom úvere č. 0621073026 na základe ktorej Slovenská sporiteľňa, a.s., poskytla žalovanému úver vo výške 1 659,70 eura. Dňa 15.12.2011 na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej podľa § 524 a nasl., Občianskeho zákonníka, Slovenská sporiteľňa, a.s., postúpila pohľadávku voči žalovanému na žalobcu. Pohľadávka žalobcu voči žalovanému ku dňu postúpenia predstavovala sumu 3 238,76 eura. Žalobca predmetným návrhom si uplatňoval voči žalovanému sumu 674,70 eura spolu s úrokom z omeškania zo splátok za obdobie od 21.11.2010 do 20.1.2012 vo výške 35,52 eura, ročný úrok z omeškania vo výške 9 % zo sumy 674,70 eura od 21.1.2012. Súd zistil z prílohy č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok č. 1599/2011/C zo dňa 15.12.2011, z ktorej nesporne vyplýva, že v čase keď bola postúpená pohľadávka z právneho predchodcu žalobcu Slovenskej sporiteľne, a.s., na žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., bol žalovaný v omeškaní 1 243 dní, pričom z uvedeného je zrejmé, že už pred postúpením pohľadávky, t. j. pred dňom 15.12.2011 predmetná zmluva musela byť medzi účastníkmi ukončená. Zástupca vedľajšieho účastníka vo veci vzniesol námietku premlčania, keďže žaloba bola podaná na súd dňa 31.10.2013, teda po uplynutí trojročnej premlčacej lehoty, preto súd žalobu žalobcu zamietol. Tvrdenia žalobcu vo veci sú len účelové, v danej veci sa nejedná o absolútny obchod a nejedná sa o právny vzťah, ktorý by sa posudzoval podľa ustanovení Obchodného zákonníka, nakoľko sa jedná o spotrebiteľský vzťah na ktorý sa aplikujú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods.1 O. s .p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Súd nepriznal úspešnému žalovanému trovy konania, pretože tomuto žiadne trovy konania nevznikli.

Súd priznal úspešnému vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného náhradu trov konania vo výške 213,89 eura, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia za tri úkony právnej pomoci á 51,45 eura, prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom, vyjadrenie zo dňa 28.4.2014, účasť na pojednávaní dňa 6.5.2014, 3 x režijný paušál z toho

3C/409/2013

- 8 -

1 x á 7,81 eura á 2 x á 8,04 eura, Keďže zástupca vedľajšieho účastníka je platiteľom DPH, čo súdu preukázal, preto mu súd priznal aj DPH vo výške 20 % zo sumy 178,24 eura v sume 35,65 eura. Takto priznané trovy konania sú v súlade s vyhláškou MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

Podľa § 149 ods.1 O.s.p. je žalobca povinný zaplatiť trovy konania na účet zástupcu vedľajšieho účastníka na strane žalovaného JUDr. Igora Šafranka, advokáta, vedený vo VÚB Prešov, č. ú.: SK720200000000042949572, BIC: SUBASKBX, VS: 16711532.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresný súd Svidník do 15 dní odo dňa jeho doručenia, v troch písomných vyhotoveniach (§ 204 ods. 1 O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napadá, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1.

O.s.p., konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym

skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.

Vo Svidníku, dňa 6. mája 2014

JUDr. Anna Bejdová
Samosudkyňa: